

UNIWERSYTET RZESZOWSKI
KOLEGIUM NAUK HUMANISTYCZNYCH
INSTYTUT NEOFILOLOGII

ARKADIUSZ PIETLUCH

**Ponadprzeciętna motywacja czy wysoka wartość siły sprawczej? Rola
poczucia własnej skuteczności w świetle teorii Ukierunkowanych
Nurtów Motywacyjnych**

Rzeszów 2020

Streszczenie

Wprowadzenie

W ostatnich dekadach, uwaga badaczy z zakresu akwizycji drugiego języka w głównej mierze skupiała się na eksploracji czynników mających wpływ na tempo rozwoju kompetencji językowych u uczniów. Jednym z kluczowych dylematów badawczych było znalezienie odpowiedzi na pytanie dlaczego, u części uczniów, rozwój kompetencji językowych przebiega w znacznie szybszym tempie, podczas gdy większość osób uczących się języka obcego rzadko przekracza granice podstawowej jego znajomości. Dla zobrazowania, Stephen Krashen (1985) szukał rozwiązania dla tego dylematu w różnej ilości bodźców językowych jakie otrzymują uczniowie w języku docelowym. Dopiero we wczesnych latach osiemdziesiątych, kiedy to Gardner (1982) opublikował swoją nowatorską pracę, uwaga badaczy zaczęła skupiać się na znaczeniu zmiennych afektywnych dla rozwoju umiejętności językowych. Od tego czasu, powszechnym stało się przekonanie, że czynniki takie jak motywacja czy lęk mogą być wymiernymi wskaźnikami w przewidywaniu postępów ucznia. W konsekwencji, na przestrzeni lat pojawiło się wiele teorii dotyczących motywacji, które w swoim założeniu, miały usprawniać proces nabywania kompetencji językowych. Pomimo faktu, iż część z tych teorii nie sprostала oczekiwaniom badaczy w procesie naukowej weryfikacji, struktura Ukierunkowanych Nurtów Motywacyjnych zaproponowana przez Dörnyeia i jego współpracowników, poza szerzeniem świadomości w zakresie znaczenia motywacji w przyswajaniu drugiego języka, oferuje również olbrzymi praktyczny potencjał.

Pomimo iż motywacja niezmiennie pozostaje jednym z najczęściej badanych zmiennych afektywnych, warty odnotowania zdaje się fakt, iż w dziedzinie jaką jest akwizycja drugiego języka, literatura przedmiotu oferuje szereg czynników o różnym wpływie na proces przyswajania języka. Jedną z takich zmiennych jest poczucie własnej skuteczności zaproponowane przez Alberta Bandurę w późnych latach 60-tych. W swoim pierwotnym zamierzeniu, poczucie własnej skuteczności, czyli siła przekonania, iż jest się w stanie zrealizować określone działanie, miało pomóc przewidzieć zaangażowanie sportowców. Niemniej jednak, z uwagi na fakt, że zakres wpływu tej zmiennej znacząco wykracza poza dziedzinę życia jaką jest sport, wartość siły sprawczej bardzo szybko stała się jednym z głównych czynników determinujących możliwość rozwoju kompetencji w drugim języku.

W literaturze przedmiotu zauważyć można szcątkowe próby walidacji teorii zaproponowanej przez Dörnyeia, jednak dotychczasowe badania w tym zakresie skupiały się

w głównej mierze na retrospekcyjnej analizie zidentyfikowanych przypadków Ukierunkowanych Nurtów Motywacyjnych. Dodatkowo, brakuje obecnie badań, które weryfikowałyby wpływ zmiennych afektywnych na częstotliwość występowania tego zjawiska. Niniejsza dysertacja została zainicjowana w celu zaadresowania zidentyfikowanej luki badawczej.

Rozprawa została podzielona na pięć rozdziałów, z których dwa są natury teoretycznej. Pierwszy rozdział dysertacji poświęcony został czynnikom mającym wpływ na przyswajanie języka obcego i skupiony jest na prezentacji najważniejszych pojęć i teorii z dziedziny jaką jest akwizycja drugiego języka. Dodatkowo, w rozdziale tym, zaprezentowana została taksonomia pojęć związanych ze zmiennymi afektywnymi oraz opis cech indywidulanych uczniów, które najczęściej pojawiają się w literaturze przedmiotu w odniesieniu do rozwoju kompetencji językowych uczniów. Rozdział drugi, w swojej istocie, skupia się na analizie teorii Ukierunkowanych Nurtów Motywacyjnych. Jako że nadrzędnym celem tego rozdziału pracy było poszerzenie stanu wiedzy dotyczącego zjawiska opisanego przez Dörnyei'a, doktryna ta została skontrastowana z innymi teoriami dotyczącymi motywacji w poszukiwaniu cech wspólnych.

Strona praktyczna pracy podzielona została na trzy mniejsze części w których zdecydowano się zastosować mieszaną metodologię badań. Jest to powszechnie akceptowane interdyscyplinarne podejście badawcze integrujące elementy ilościowe oraz jakościowe w dociekaniach naukowych. Trzeci rozdział pracy skupia się głównie na ilościowej analizie oraz poszukiwaniu uzasadnienia dla zakładanej zależności między głównymi zmiennymi przyjętymi na potrzeby tego badania. Jako dodatkowy cel analizy wyznaczono zidentyfikowanie potencjalnych przypadków Ukierunkowanych Nurtów Motywacyjnych do dalszej eksploracji metodami kwalitatywnymi. W rezultacie, w rozdziale czwartym, uwaga skupia się na inwestygacji udokumentowanych przypadków UNM poprzez aplikację przygotowanego przez autora rozprawy protokołu wywiadu. Nadrzędną motywacją w tym rozdziale była potrzeba uzupełnienia badań ilościowych o informacje niezbędne do wyciągnięcia wniosków oraz obalenia bądź potwierdzenia postawionych hipotez badawczych i w rezultacie, lepsze zrozumienie wpływu poczucia własnej skuteczności na inicjację Ukierunkowanych Nurtów Motywacyjnych. Wnioski płynące z trzeciego oraz czwartego rozdziału zostały wykorzystane w procesie tworzenia eksperymentalnej struktury mającej na celu inaugurację UNM oraz stymulowania wzmożonej motywacji u dorosłych uczniów języka angielskiego jako obcego. Dokładna specyfikacja oraz rezultaty zostały zaprezentowane w rozdziale piątym. Dodatkowo,

w każdym z praktycznych rozdziałów pracy, przeprowadzona została analiza wyników płynących z zastosowania mieszanej metodologii badawczej.

Podstawy teoretyczne

W związku z ciągle rosnącym stanem badań dotyczącym wpływu poziomu własnej skuteczności na różne dziedziny życia, obecnie powszechnie uważa się, że zmienna ta może funkcjonować jako katalizator zaangażowania ucznia w procesie rozwijania kompetencji językowych (Pajares 2005; Meral i in. 2012; Raoofi i in. 2012; Pietluch 2018). Z kolei ze względu na nowatorski charakter teorii Dörnyeia, wpływ silnie Ukierunkowanych Prądów Motywacyjnych na poszerzanie umiejętności językowych pozostaje, w głównej mierze, niezbadany. Niemniej jednak, zaobserwować można rosnące zainteresowanie tym zjawiskiem pośród badaczy z dziedziny akwizycji drugiego języka (Henry i in. 2015; Watkins 2016; Ghanizadeh i Jahedizadeh 2017). Zarówno badania nad poczuciem własnej skuteczności jak i te z zakresu UNM, mają na celu lepsze zrozumienie długofalowego zaangażowania ucznia podczas rozwijania własnych umiejętności. W związku z tym, hipoteza, iż zmienne te mogą równocześnie motywować ludzi do podejmowania absorbujących czasowo zadań, nie wydaje się być pozbawiona logiki. Na podstawie podobieństw między zmiennymi można więc zakładać, że poczucie własnej skuteczności, wspomagając jednostkę w utrzymaniu względnie stałej wartości motywacji oraz zaangażowania, może przyczyniać się do występowania silnie Ukierunkowanych Prądów Motywacyjnych.

Metodologia

Jak już wcześniej wspomniano, w praktycznych rozdziałach dysertacji, zdecydowano się wykorzystać mieszaną metodologię badań. Z wyjątkiem ostatniej części pracy, której nadrzędnym celem była empiryczna weryfikacja eksperymentalnej struktury stworzonej na potrzeby badania, w każdym z rozdziałów sformułowane zostały konkretne hipotezy badawcze. Dla zachowania zwięzłości, problemy badawcze z każdego rozdziału zostaną zaprezentowane osobno.

Głównym celem trzeciego rozdziału pracy było zbadanie zakładanej zależności między poczuciem własnej skuteczności a częstotliwością występowania UNM. Badaczowi przyświecała hipoteza, iż nie tylko poczucie własnej skuteczności może przyczyniać się do występowania zjawiska opisanego przez Dörnyeia, ale także założenie, iż funkcjonowanie w Ukierunkowanym Nurcie Motywacyjnym niesie za sobą możliwość rozwoju dobrze

ugruntowanych przekonań co do własnych kompetencji. W trzecim rozdziale pracy, postawione zostały następujące hipotezy badawcze:

1. Zakłada się, iż istnieje bliska zależność między wysokim poczuciem własnej skuteczności a częstotliwością występowania Ukierunkowanych Nurtów Motywacyjnych.
2. Zakłada się, że wysoka wartość siły sprawczej przyczynia się do podjęcia decyzji o rozwijaniu swoich kompetencji oraz, tym samym, zwiększa częstotliwość występowania Ukierunkowanych Nurtów Motywacyjnych.

Z dodatkowych pytań badawczych postawionych w trzecim rozdziale dysertacji wymienić można:

1. Jaka jest zależność między płcią a wysokim poczuciem własnej skuteczności?
2. Jaka jest zależność między płcią a częstotliwością występowania Ukierunkowanych Nurtów Motywacyjnych?
3. Jaka jest zależność między wiekiem a wysokim poczuciem własnej skuteczności?
4. Jaka jest zależność między wiekiem a częstotliwością występowania Ukierunkowanych Nurtów Motywacyjnych?

W czwartym rozdziale pracy, zidentyfikowane przypadki Ukierunkowanych Nurtów Motywacyjnych poddane zostały dalszej analizie poprzez zastosowanie protokołu wywiadu. Poza oczywistym aspektem, jakim było poszerzenie obecnego stanu wiedzy dotyczącego omawianych zmiennych, autorowi przyświecała idea zaadresowania następujących hipotez i problemów badawczych:

1. Dobrze rozwinięte poczucie własnej skuteczności w znacznym stopniu przyczynia się do stawiania sobie ambitnych celów charakterystycznych dla struktury Ukierunkowanych Nurtów Motywacyjnych
2. Rozwijanie swoich kompetencji w trakcie doświadczania Ukierunkowanych Nurtów Motywacyjnych przyczynia się do rozwoju pozytywnej percepcji własnej skuteczności.
3. Poczucie własnej skuteczności osoby doświadczającej UNM podlega nieustannym, pozytywnym przemianom; osoba funkcjonująca w UNM ma wiele okazji, by zrewalutować wartość swojej siły sprawczej.
4. Poczucie własnej skuteczności wpływa na zaangażowanie jednostki poprzez wzbudzanie pozytywnej stymulacji emocjonalnej. To z kolei, wspomaga osobę funkcjonującą w takim nurcie w utrzymaniu stanu wzmożonej motywacji.

W początkowej, ilościowej fazie badania, analizie poddanych zostało 420 dorosłych użytkowników języka angielskiego jako obcego. Wartość siły sprawczej uczestników została zmierzona poprzez standardową wersję Skali Poczucia Własnej Skuteczności stworzonej przez Schwarzera i Jerusalema (1995). Jeśli chodzi o występowanie silnie ukierunkowanej motywacji, w badaniu zdecydowano się zastosować Skalę Ukierunkowanych Nurtów Motywacyjnych zaprojektowaną przez Muir (2016). Z perspektywy badania korelacji między zmiennymi założonymi na potrzeby tego badania, wartym odnotowania zdaje się fakt, iż w obu instrumentach, choć w różnym stopniu, odpowiedzi zbierane są na skali Likerta. Mając na uwadze fakt, iż zjawisko opisane przez Dörnyei'a dotyczy stosunkowo rzadkich przypadków silnie nakierunkowanej motywacji oraz brak satysfakcjonującej literatury przedmiotu, badacz nie chciał ograniczać liczby uczestników do pojedynczej dziedziny życia czy kontekstu, w którym zjawisko miało miejsce.

Pośród 420 uczestników, zidentyfikowano zaledwie 78 przypadków występowania silnie ukierunkowanej motywacji. Odsetek takich przypadków w całej badanej populacji zdaje się potwierdzać, iż zjawisko opisane w teorii Ukierunkowanych Nurtów Motywacyjnych jest niezwykle rzadkie. Wśród osób, które zasygnalizowały doświadczanie tego zjawiska, każdy z uczestników charakteryzował się również wysoką wartością siły sprawczej. Biorąc pod uwagę fakt, iż jednym z nadrzędnych celów badania było weryfikacja potencjału motywacyjnego UNM w procesie nauczania języków obcych, dalsza analiza została zawężona do 27 uczestników badania, którzy zasygnalizowali doświadczenia związane z UNM w odniesieniu do rozwijania kompetencji w zakresie języka obcego. Na przestrzeni trzech miesięcy, ze wszystkimi uczestnikami został przeprowadzony szczegółowy wywiad. Dane, które zostały uzyskane w procesie analizy ilościowej i jakościowej zostały następnie wykorzystane do utworzenia eksperymentalnej struktury, z docelowym zastosowaniem w dziedzinie akwizycji języka obcego. Ostatni rozdział pracy poświęcony został opisowi tego projektu a także dyskusji i prezentacji wniosków, które pojawiły się po jej zastosowaniu. W celu lepszego zrozumienia potencjału UNM podjęto decyzję o skonstruowaniu ze sobą dwóch grup, z której każda składała się z 8 uczestników. Podczas gdy grupa pierwsza była nauczana za pomocą wyżej wspomnianej struktury, dodatkowo wzbogaconej elementami budującymi poczucie własnej skuteczności, w rozwijaniu kompetencji językowych grupy kontrolnej wykorzystano tradycyjny program nauczania typowy dla szkoły językowej, w której zostało przeprowadzone badanie. Zastosowanie mieszanej metodologii nie tylko umożliwiło pełniejszą analizę wyników

otrzymanych metodą ilościową, ale także przyczyniło się do poszerzenia stanu wiedzy odnośnie badanych zjawisk.

Wyniki

W początkowym stadium badania, zdecydowano się zweryfikować normalność rozkładu analizowanej próby za pomocą dwóch testów, a mianowicie testu normalności Kołmogorova-Smirnowa oraz testu Shapiro-Wilka. W odniesieniu do rezultatów Skali Poczucia Własnej skuteczności, wyżej wspomniane testy wykazały, iż wyniki dla branej pod uwagę próby badawczej są dalekie od normalnie rozłożonej populacji (Tabela 1). Z kolei, rezultaty wygenerowane przez Skalę Ukierunkowanych Nurtów Motywacyjnych były zdecydowanie bliższe normalności (Tabela 2).

	Kołmogorow-Smirnow			Shapiro-Wilk		
	Statystyka	Df	p	Statystyka	Df	p
Wynik SPWS (10-40)	0,126	78	0,004	0,948	78	0,003

Tabela 1. Normalność rozkładu SPWS

	Kołmogorow-Smirnow			Shapiro-Wilk		
	Statystyka	Df	p	Statystyka	Df	p
Wynik UNM (0-80)	0,088	78	0,200	0,981	78	0,306

Tabela 2. Normalność rozkładu UNM

Głównym celem trzeciego rozdziału pracy było zbadanie korelacji pomiędzy wysoką wartością siły sprawczej a częstotliwością występowania Ukierunkowanych Nurtów Motywacyjnych. Na podstawie wyników testów normalności, dalszą analizę przeprowadzono za pomocą dwóch narzędzi, a mianowicie rho – Spearmana oraz współczynnika korelacji liniowej Pearsona. Podsumowanie rezultatów znajduje się w Tabeli 3.

Korelacje:		Wynik SPWS (10-40)
Wynik UNM (0-80)	rho-Spearmana	0.864
	Istotność (dwustronna)	0.001
	N	78

	r-Pearsona	0.892
	Istotność (dwustronna)	0.020
	N	78

Tabela 3. Wyniki testu rho-Spearmana i r-Pearsona

Wyniki testów korelacyjnych potwierdzają zasadność twierdzenia, iż istnieje bliski związek między częstotliwością występowania silnie ukierunkowanej motywacji a wysokim poczuciem własnej skuteczności. Dodatkowo, wyniki okazały się istotne ze statystycznego punktu widzenia. Na tej podstawie można więc założyć, że poczucie własnej skuteczności przyczynia się do inauguracji ukierunkowanych nurtów motywacyjnych, a poczucie siły sprawczej osoby funkcjonującej w UNM, ulega dalszemu wzmocnieniu.

Dodatkowe cele badania sformułowane w trzecim rozdziale pracy dotyczyły weryfikacji wpływu indywidualnych różnic uczniów na częstotliwość występowania silnie ukierunkowanej motywacji. Spośród zmiennych, które zostały wzięte pod uwagę, wyróżnić można płeć oraz wiek. Wyniki uzyskane poprzez zastosowanie testu zgodności chi-kwadrat Pearsona zostały zaprezentowane w tabelach poniżej.

			Płeć		Ogółem
			Kobieta	Mężczyzna	
Grupa (0-kontrolna, 1-badana)	0	Liczebność	153	189	342
		% z płci	79,7%	82,9%	81,4%
	1	Liczebność	39	39	78
		% z płci	20,3%	17,1%	18,6%
Ogółem		Liczebność	192	228	420
		% z płci	100,0%	100,0%	100,0%
Phi	-0,041	0,709	1	0,400	0,450
współczynnik	wartość	Chi-kwadrat	df	p	p dokładne

Tabela 4. Analiza chi-kwadrat Pearsona – płeć

			Wiek					Ogółem
			1	2	3	4	5	
Grupa (0-kontrolna, 1-badana)	0	Liczebność	127	96	56	36	27	342
		% z wieku	80,9%	87,3%	83,6%	80,0%	65,9%	81,4%
	1	Liczebność	30	14	11	9	14	78
		% z wieku	19,1%	12,7%	16,4%	20,0%	34,1%	18,6%
Ogółem		Liczebność	157	110	67	45	41	420
		% z wieku	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
V Kramera	0,149	9,357	4	0,053	0,052			
współczynnik	wartość	Chi-kwadrat	df	p	p dokładne			

Tabela 5. Analiza chi-kwadrat Pearsona - wiek

W wyniku analizy stwierdzono, iż w obecnej próbie badawczej, żadna z założonych zmiennych nie może być uznana za czynnik determinujący częstotliwość występowania UNM.

Analiza jakościowa przeprowadzona w obecnym projekcie miała dwa nadrzędne cele. Oprócz poszerzenia stanu wiedzy dotyczącego zjawiska opisanego przez Dörnyeia, badanie miało na celu egzemplifikację roli poczucia własnej skuteczności przy wzbudzaniu silnie ukierunkowanej motywacji. Pomimo faktu, iż przypadki UNM są mocno zindywidualizowane, a silnie ukierunkowana motywacja inicjowana jest przez różne wydarzenia oraz cele, wydaje się być uzasadnionym, iż nurty motywacyjne opisane przez Dörnyeia mogą zaistnieć tylko i wyłącznie przy sprzyjającej kombinacji osobistych, sytuacyjnych oraz emocjonalnych czynników. Bez względu na fakt, iż ludzie w znacznej mierze różnią się co do swoich oczekiwań i aspiracji, w badanej próbie, możliwe było zaobserwowanie pozytywnego wpływu poczucia własnej skuteczności na wyznaczanie sobie ambitnych celów oraz, tym samym, inaugurowania silnie ukierunkowanej motywacji. Wyniki płynące z dokładniejszej analizy zdają się być wysoce intrygujące; podczas gdy część uczestników badania charakteryzowała się wysoką wartością siły sprawczej przed udziałem w projekcie, pozostali uczestnicy zasygnalizowali brak takiego poczucia przed inauguracją UNM. W przypadku tej pierwszej grupy, uzasadnionym zdaje się być twierdzenie, że wartość siły sprawczej pozwala tym jednostkom na podążanie za swoimi aspiracjami bez względu na ich poziom trudności, a aktualizacja własnego potencjału tylko wzmacnia poczucie własnej skuteczności. Analiza próby złożonej z osób, które zadeklarowały brak poczucia własnej skuteczności przed

doświadczeniem UNM, zdaje się potwierdzać unikalność teorii Dörnyeia; pomimo że niekorzystne okoliczności mogą tymczasowo zaburzać wartość siły sprawczej, struktura UNM zdaje się aktywować poczucie kompetencji u takich jednostek. Dodatkowo, wydaje się, że żadna osoba z badanej próby nie kształtowała swojej struktury w sposób świadomy. Jednostki ujęte w badaniu wykazały inklinacje do wykorzystywania nadarzających się okazji do aktualizacji swojego potencjału. W rezultacie, sformułowano następujący wniosek – aby ujarzmić potencjał Ukierunkowanych Nurtów Motywacyjnych, struktura musi odpowiadać zarówno aspiracjom użytkownika jak i być dostosowana do poziomu trudności zadania. Osoby będące pod wpływem silnie ukierunkowanej motywacji wykazały tendencję do zastępowania swoich normalnych aktywności tymi czynnościami, które przybliżały je do celu założonego w ich motywacyjnej strukturze. Dzięki temu, jednostki, które doświadczyły UNM, w pełni kontrolowały przebieg swoich nurtów motywacyjnych. To z kolei, wzbudziło pozytywne nastawienie do całego procesu i sprawiło, że z czasem, ich struktury nie wymagały świadomej kontroli.

Ostatni rozdział pracy poświęcony był stworzeniu struktury, która w swoim założeniu, miała przyczyniać się do wzbudzania silnie Ukierunkowanych Nurtów Motywacyjnych w klasie językowej. Struktura ta została zaprojektowana w oparciu o wnioski płynące z analiz jakościowych i ilościowych przeprowadzonych we wcześniejszych etapach pracy. Pomimo iż w związku z aplikacją struktury nie udało się wzbudzić stanu wzmożonej motywacji u wszystkich uczestników eksperymentu, co częściowo można tłumaczyć faktem, iż nie wszystkie aspekty UNM mogą być kontrolowane przez nauczyciela, zaobserwowano pozytywną korelację między zastosowaniem technik wzbudzania poczucia własnej skuteczności i elementów struktury UNM, a pojawianiem się silnie ukierunkowanej motywacji. Z perspektywy klasy językowej, najważniejszym wnioskiem zdaje się fakt, iż współpraca z osobami doświadczającymi UNM ma również wpływ na zaangażowanie osób, u których z różnych przyczyn, taka motywacja nie wystąpiła. Dodatkowo, taka kooperacja w stopniu znacznym przyczynia się do eradykacji negatywnego wpływu indywidualnych różnic uczniów, które często stanowią przeszkodę w rozwoju kompetencji językowych na poziomie grupy. U całości badanej próby, zaobserwować można było poczucie odpowiedzialności za wyniki pozostałych uczniów. W rezultacie, nawet osoby, które nie doświadczyły silnie ukierunkowanej motywacji, były w stanie zastąpić swoje osobiste aspiracje tymi, które przyczyniały się do sukcesu grupy. Ponadto, w toku badania nie zaobserwowano, aby tranzycja z indywidualnych aspiracji do tych ważnych z perspektywy całości klasy miała negatywny wpływ na

motywacyjne właściwości struktury. W związku z tym wysnuto wniosek, że wzbudzanie poczucia dzielonej odpowiedzialności oraz pozytywnego emocjonalnego nastawienia przyczynia się do utrzymania zaangażowania ucznia i eliminacji wpływu negatywnych zmiennych afektywnych takich jak stres czy lęk. Poprzez obserwacje jednostek o wysokiej wartości siły sprawczej, mniej przekonani co do swojej kompetencji uczniowie, byli w stanie utrzymać poziom motywacji na względnie stałym poziomie. Dodatkowo, wyniki eksperymentu dostarczyły dalszych danych potwierdzających istnienie dwukierunkowej zależności między poczuciem własnej skuteczności a występowaniem silnie ukierunkowanej motywacji.

Pomimo faktu, iż obecny eksperyment okazał się sukcesem z perspektywy wzbudzania intensywniej motywacji w klasie językowej, najważniejszym wnioskiem zdaje się być obserwacja, iż nauczyciel musi dołożyć wszelkich starań by działania w klasie językowej były postrzegane przez uczniów jako mające znaczenie dla rozwoju ich kompetencji. Biorąc pod uwagę fakt, iż klasy językowe rzadko są całkowicie homogeniczne, nauczyciel powinien upewnić się, że program nauczania odzwierciedla umiejętności oraz aspiracje uczniów. Struktura stworzona na potrzeby tego badania w stopniu znacznym oddaje złożoność i zmienność ludzkiej motywacji – zaaplikowana na poziomie klasy językowej, może przyczynić się do poszerzania kompetencji uczniów oraz do wyeliminowania negatywnego wpływu zmiennych, które zazwyczaj ograniczają rozwój umiejętności z zakresu języka obcego.

Słowa kluczowe: długotrwałe zaangażowanie, indywidualne różnice uczniów, Ukierunkowane Nurty Motywacyjne, poczucie własnej skuteczności, akwizycja języka drugiego, metoda ilościowa, metoda jakościowa

07.05.2020r.

Andrzej Piekura